

Winther: Jeg finder mig kun foranlediget til at sige til det, der nu blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Skabbe), at Forslaget under Nr. 50, ogsaa af den Grund forekommer mig at burde vedtages, at det, naar en Lov gaar ud paa, at faae Fæstevæsenet til at ophøre, da er urigtigt i en saadan Lov at træffe en Bestemmelse, hvorved man ligesom indrømmer, at der kan gives Fæstevæsenet en i det Mindste 50aarsig Bærlighed, altsaa at Forholdet efter den selvsamme Lov sættes til at maatte være endnu i 50 Aar foruden de Tilfælde, hvor et ordinært Livsfæste vil gaar ud over denne Tid. Naar dertil kommer den almindelige Bestemmelse om de 20 Aars Fæstebang for saadanne nye Selveiergaarde, vil Fæstevæsenet paa saadanne Gaarde ikke holde op førend i det Tidligste om 70 Aar. Dette er efter min Mening noget Betydningfuldt, ligesom det er en Selvomdiggelse ligeoverfor Lovens Hensigt, men jeg finder tværtimod ikke Anledning til at sige Bideret til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds. Dette ærede Medlem har med Hensyn til de øvrige foreliggende Spørgsmaal ogsaa udtalt, at §§ 9 og 14 burde udgaar, hvilket jeg bestemt maa slutte mig til.

Sager: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Udvalgets Endringsforslag under Nr. 60. Dette lyder saaledes:

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Endringsforslaget under Nr. 60 ikke er under Forhandling. Det er kun §§ 8, 9 og 14 med tilhørende Endringsforslag, som er under Forhandling.

Sager: Saa beder jeg om Forladelse og fravalder Ordet.

H. C. D. Müller: Det er aabenbart, at det er ved §§ 8 og 9, at denne Lovs hele Eiendommelighed kommer frem, og at der vil blive betydelig Forskjel mellem den Form, hvori Forslaget oprindeligt er forelagt af den ærede Forslagsstiller, og

Loven, saaledes som et Fleertal her vil omfatte den, og det forekommer mig derfor, at det Forslag, som her staae overfor hinanden, frembringe, om jeg saa maa sige, i det Mindste to ganske forskellige Lovforslag, om ikke tre. Det Eiendommelige ved Forslaget, som det foresligger med §§ 8 og 9, er, at det giver en Fæsteforsikningslov med Mulighed for, at Fæstevæsenet kan vedblive i en uendelig Tid, det vil sige, det kan ikke blive ved uforandret i en uendelig Tid, forsaavidt det nemlig maa forandre en Deel af sin Charakter. Naar nemlig § 9 engang skulde kontine til Anvendelse paa det enkelte Fæste, kan Fæstevæsenet her fortsættes, men meget uheldigen, med den forandrede Charakter, at det bliver uden al Besskyttelse for Fæsteren. Hele den Mængde Bestemmelser, som den danske Lovgivning har frembragt til Fæsternes Besskyttelse i en Række af Aar, falder ifølge § 9 efter den anden Fæstebærlighed sporeløst bort. Det synes vel, at denne Paragraph vanskeligt vil komme til Anvendelse, idet det ligger nær, at Fæsteren vælger at faae sin Gaard afløst efter Loven, istedetfor at hans Slægt ved den næste Fæstebærlighed skal staae med en aldeles ubestemt Stilling, men vi maae husse paa, at naar § 9 forbindes med § 14, aabner det en meget nærliggende Udgang til at lokke Fæsteren til at tage Fæste paa billigere Bilkkaar endnu en Gang, idet Jordbrodden samtidig kan true ham med § 14 og sige: Dersom Du ikke fæster paany, skal Din Gaard inddrages efter § 14, og naar Godseieren saaledes har loffet Fæsteren til at fæste en Gaard, vil han let kunne gjøre det Samme med den næste, og saaledes vil det ikke være vanskeligt for Godseieren at lokke det hele Gods ved en successiv Anvendelse af § 14 til hellere end heelt at miste Gaardene at tage det efter § 9 mulige Fæste. Vi maae jo nemlig ogsaa husse paa, at Loven ikke kommer til Anvendelse paa een Gang, men kun ved indtrædende Dødsfald. Den her antydede combinerede uheldige Brug af §§ 9 og 14 vil altsaa kunne anvendes successivt paa Gaard efter Gaard. Det glæder mig derfor, at den ærede Forslagsstiller har været med til at stille Forslag om, at § 9 skal udgaar. Det forekommer mig, at Loven vil faae